

Національний університет
водного господарства
та природокористування

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та природокористування
Навчально-науковий інститут агроекології та землеустрою
Кафедра туризму

05-08-23

„ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної,
методичної, та виховної роботи

_____ О.А. Лагоднюк
„_____” _____ 2017 року

Національний університет
водного господарства
та природокористування

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Program of the Discipline

Зелений туризм
Green tourism

Спеціальність 242 "Туризм"
Specialty 242 "Tourism"

Рівне – 2017 рік

Розробник: Кушнірук Ю.С., к.геогр.наук, доцент кафедри туризму;
Романів А.С., к.геогр.наук, доцент кафедри туризму;

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри туризму

Протокол від "31" серпня 2017 року №1__

Завідувач кафедри туризму _____ Коротун С.І.
від "31" серпня 2017 року №1__

Схвалено методичною комісією зі спеціальності 242 "Туризм".

Протокол від від "31" серпня 2017 року №1__

Голова методичної комісії _____ Коротун С.І.
від "31" серпня 2017 року №1__

© Кушнірук Ю.С.,
Романів А.С., 2017
© НУВГП, 2017

Вступ

Анотація

«Зелений туризм» є обов'язковою навчальною дисципліною, що вивчається на рівні вищої освіти бакалавр спеціальності 242 «Туризм».

Мета вивчення дисципліни "Зелений туризм": забезпечити засвоєння основних положень і проблематики сільського та зеленого туризму, історії його розвитку, надання послуг у цьому виді туризму, вивчення основ маркетингу та рекламної діяльності характерної для сільського та зеленого туризму, основних ресурсів розвитку сільського та зеленого туризму своєї місцевості.

У результаті вивчення дисципліни студенти досліджують ресурси для розвитку екологічного та сільського туризму територій, основні напрямки та тенденції розвитку зеленого туризму в світі та Україні, аналізують спільні та відмінні риси зеленого туризму від інших видів туризму, проблеми та перспективи розвитку зеленого туризму

Дисципліни, що передують вивченню зазначеної дисципліни: Географія та економіка міжнародного туризму; Туристичні ресурси України

Ключові слова: зелений туризм, сільський туризм, екологічний туризм, туристичний потенціал, природні туристичні ресурси, міський туризм, національні природні парки, агросадиба.

Abstract

"Green tourism" is an compulsory educational discipline, which is studied at the higher education level Bachelor's degree of specialty 242 "Tourism". The purpose of the discipline Green tourism is to provide for the understanding of the main principles and problems of rural and green tourism, the history of its development, services in this kind of tourism, the study of the essentials of marketing activities characteristic of rural and green tourism, the main resources of its development in their locality.

As a result of studying the discipline, students explore resources for the development of ecological and rural tourism territories, the main trends of green tourism development in the world and Ukraine, analyze the common and distinctive features of green tourism from other types of tourism, problems and prospects for the development of green tourism.

Disciplines preceding the study of the specified discipline: Geography and economics of international tourism; Tourist resources of Ukraine.

Key words: green tourism, rural tourism, ecological tourism, tourism potential, natural tourism resources, city tourism, national natural parks, farmstead.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 5,0	Галузь знань 24 "Сфера обслуговування"	Вибіркова
Модулів – 1	Напрямок підготовки: 242 "Туризм"	Рік підготовки: 2-й
Змістових модулів – 2		Семестр 4-й
Загальна кількість годин - 150		Лекції 30
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 самостійної роботи студента - 6		Практичні, семінарські 28
	Лабораторні -	
	Самостійна робота 92	
	Індивідуальні завдання: -	
	Вид контролю екзамен	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 38,7%.

2. Мета, завдання навчальної дисципліни

Мета вивчення дисципліни "Зелений туризм": забезпечити засвоєння основних положень і проблематики сільського та зеленого туризму, історії його розвитку, надання послуг у цьому виді туризму, вивчення основ маркетингу та рекламної діяльності характерної для сільського та зеленого туризму, основних ресурсів розвитку сільського та зеленого туризму своєї місцевості.

Вивчення дисципліни "Зелений туризм" вимагає від майбутніх спеціалістів глибоких знань про особливості та напрямки його проведення, основні складові екотуризму, заповіді еко туриста, основні завдання урбокомпенсаційного екологічного туризму, найбільші перешкоди на шляху розвитку туризму в сільській місцевості, основні причини небезпек в туризмі. Студенти повинні вміти раціонально вирішити проблему впливу екотуризму на навколишнє середовище, використати даний напрям туризму для добробуту ПТК (природних територіальних комплексів) та туриста, розробити екотур в рамках природоохоронних територій, уникати нещасних випадків в екологічному та пригодницькому туризмі, дотримуватись правил поведінки.

Також дисципліна розрахована на здобуття навичок самостійного опрацювання матеріалу, аналізу та порівняння певних процесів в екологічному та сільському туризмі.

У результаті вивчення дисципліни студенти повинні:

знати:

- основні складові зеленого туризму, заповіді еко туриста;
- основні завдання урбокомпенсаційного екологічного туризму;
- напрямки для розвитку сталого екотуризму;
- основні пріоритети зеленого туризму;
- найбільші перешкоди на шляху розвитку туризму в сільській місцевості;
- типи традиційного стилю життя у сільській місцевості;
- види туризму, переваги та недоліки сільського зеленого туризму;
- основні фази обслуговування;
- основні причини небезпеки в туризмі;

вміти:

- раціонально вирішити проблему впливу екотуризму на навколишнє середовище;
- використати даний напрям туризму для добробуту ПТК (природних територіальних комплексів) та туриста;
- порівнювати сільський та міський туризм;
- розробити екотур в рамках природоохоронних територій;
- зробити опис агрооселі;
- уникати нещасних випадків в екологічному та пригодницькому туризмі;
- дотримуватись встановлених правил поведінки.

Змістовий модуль 1. Історія розвитку та сучасний стан екотуризму.

Тема 1. Наукові засади зеленого туризму.

Зелений туризм як інтегративна форма еко- та агротуризму. Поняття агротуризму (сільського туризму) та екотуризму, відмінності та спільне в термінології.

Тема 2. Історія та сучасний стан екологічного туризму.

Історія розвитку екологічного туризму. Основні наукові принципами екологічного туризму. Основні завдання урбокомпенсаційного екологічного туризму. Міжнародне товариство екотуризму. Концепція розвитку екотуризму.

Тема 3. Інтеграційні та стабілізаційні основи екологічного туризму.

Прямий вплив рекреантів на природні комплекси. Непрямий вплив рекреантів на природні комплекси. Управління впливом туризму на природні комплекси. «Порядок денний 21 століття для подорожей та туризму». Екологічний туризм в контексті сталого розвитку. Чинники, що стримують розвиток екотуризму в Україні.

Тема 4. Конструктивно-географічні аспекти екологічного туризму.

Іноваційні основи менеджменту екологічного туризму. Науково-методичні основи менеджменту екологічного туризму. Завдання менеджменту екологічного туризму. Основні аспекти діяльності менеджменту екологічного туризму.

Тема 5. Економічні аспекти в екотуризмі.

Поняття екологічного маркетингу. Теоретико-методологічна база екологічного маркетингу. Практична база екологічного маркетингу. Завдання екологічного маркетингу. Екологічний туризм в системі урбоекологічного маркетингу.

Тема 6. Екотуризм у системі суспільно-економічних відносин.

Основні компоненти екотуристичного продукту. Екотуристичні витрати. Система економічного контролю у виробництві, реалізації та відтворенні екотуристичного продукту. Економічний зміст екотуристичної діяльності. Передумови розвитку екотуризму в Україні.

Тема 7. Екотуристичний потенціал.

Поняття екотуристичного потенціалу. Виявлення й оцінка екотуристичного потенціалу. Елементи, з яких складається екотуристичний потенціал.

Тема 8. Екологічна стежка.

Екологічна стежка як базова основа комплексного екотуристського продукту. Географічна визначеність екологічної стежки. Актуальність організації мереж екологічних стежок. Алгоритм розробки та організації екологічної стежки. Методика розробки екологічної стежки. Екологічні

Змістовий модуль 2. Історія розвитку та сучасний стан сільського зеленого туризму.

Тема 9. Основи та історія розвитку сільського зеленого туризму.

Основні поняття та концепції сільського зеленого туризму. Історія розвитку сільського зеленого туризму. Історія розвитку сільського зеленого туризму за кордоном і в Україні. Сучасний досвід гостинності у додаткових засобах розміщення в зарубіжних країнах і в Україні.

Тема 10. Послуги та ресурси сільського зеленого туризму.

Специфічні риси агротуристичних послуг. Основні послуги СЗТ. Додаткові послуги СЗТ. Основні складники сільського туристичного продукту. Поняття агорекреаційних ресурсів. Природні агорекреаційні ресурси. Історико-етнокультурні агорекреаційні ресурси. Соціально економічні агорекреаційні ресурси. Інформаційні агорекреаційні ресурси. Агорекреаційна інфраструктура. Історико-культурна територія. Категоризація основних типів історико-культурних територій. Рекреаційний потенціал СЗТ. Пропускний потенціал СЗТ.

Тема 11. Організація діяльності агросадиби.

Рішення про початок діяльності агросадиби. Нормативно-правова база сільського туризму. Організація та створення підприємницької структури. Туристичні кластери в сільській місцевості.

Тема 12. Гостинність в агросадибах. Сервіс в сільському туризмі.

Основи гостинності у сфері сільського туризму. Формування гостинності господаря та іміджу агросадиби. Вирішення проблем, конфліктних ситуацій та забезпечення безпеки у сфері сільського туризму. Вимоги до агросадиб, що діють у сфері туризму. Основні вимоги до площі, інтер'єру та устаткування житлових кімнат. Категоризація сільських агросадиб. Якість обслуговування в агросадибі.

Тема 13. Економіка сільського туризму.

Бізнес-план діяльності агросадиби. Формування ціни на послуги агросадиби. Маркетинг сільського туризму. Визначення ринку попиту. Види поселення клієнтів гостинних садиб. Якість та ефективність діяльності агросадиби.

Тема 14. Екскурсійні маршрути, як основні складові туризму в агросадибах. Поняття екскурсій та їх класифікація. Підготовка та проведення екскурсії. Розробка маршруту та методика проведення екскурсії.

Тема 15. Територіальна громада в розвитку діяльності агросадиб.

Територіальна громада та її роль в процесах розвитку місцевого туризму. Туристичні ресурси місцевого рівня. Формування туристичного продукту сільської громади. Участь громади в розвитку сільського туристичного потенціалу.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усього	у тому числі				
		л	п	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7
2-й курс, 4-й семестр						
Модуль 1						
Змістовий модуль 1. Історія розвитку та сучасний стан екотуризму						
Тема 1. Наукові засади зеленого туризму.	10	2	-	-	-	8
Тема 2. Історія та сучасний стан екологічного туризму.	10	2	2	-	-	6
Тема 3. Інтеграційні та стабілізаційні основи екологічного туризму.	10	2	2	-	-	6
Тема 4. Конструктивно-географічні аспекти екологічного туризму.	10	2	2	-	-	6
Тема 5. Економічні аспекти в екотуризмі.	10	2	2	-	-	6
Тема 6. Екотуризм у системі суспільно-економічних відносин.	10	2	2	-	-	6
Тема 7. Екотуристичний потенціал.	10	2	2	-	-	6
Тема 8. Екологічна стежка.	10	2	2	-	-	6
Змістовий модуль 2. Історія розвитку та сучасний стан сільського зеленого туризму						
Тема 9. Основи та історія розвитку сільського зеленого туризму.	10	2	2	-	-	6
Тема 10. Послуги та ресурси сільського зеленого туризму.	10	2	2	-	-	6
Тема 11. Організація діяльності агросадиби	10	2	2	-	-	6
Тема 12. Гостинність в агросадибах. Сервіс в сільському туризмі	10	2	2	-	-	6
Тема 13. Економіка сільського туризму	10	2	2	-	-	6
Тема 14. Екскурсійні маршрути, як основні складові туризму в агросадибах	10	2	2	-	-	6
Тема 15. Територіальна громада в розвитку діяльності агросадиб	10	2	2			6
Усього годин	150	30	28	-	-	92

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
2-й курс, 4-й семестр		
1	Підготовка екологічної стежки до експлуатації (мета і завдання еколого-краєзнавчої стежки).	2
2	Розробка маршрута на місцевості і погодження його із землекористувачем.	2
3	Вивчення фізико-географічних характеристик місцевості, по якій буде проходити екостежка.	2
4	Складання схеми і путівника.	2
5	Обладнання стежки (встановлення інформаційних щитів із схемою стежки, маркування маршруту, рекреаційних щитів з правилами поведінки на стежці).	2
6	Складання документації на екостежку: паспорт екостежки, картосхема, буклет-путівник.	2
7	Підбір та характеристика екскурсійних об'єктів на маршруті.	2
8	Аналіз туристичного потенціалу для розвитку сільського зеленого туризму на прикладі своєї агрооселі	2
9	Права та обов'язки персоналу агросадиби (агроготелю). Безпека туристів	2
10	Сільський туризм та його вплив на сталий розвиток села	2
11	Створення туристичного продукту сільського зеленого туризму	2
12	Збереження історико-культурної спадщини та управління нею за допомогою туризму	2
13	Синергія сільського зеленого туризму та інших сфер економіки місцевості та регіону.	2
14	Розвиток підприємництва у сфері сільського зеленого туризму. Роль місцевої громади в підтримці і розвитку сільського зеленого туризму	2
Всього		28

6. Самостійна робота

Розподіл годин самостійної роботи для студентів денної форми навчання:

Підготовка до аудиторних занять – 0,5 год/1 год занять (0,5 x 58) – 29 год.

Підготовка до контрольних заходів – 6 год. на 1 кредит ЄКТС (6 x 5) – 30 год.

Опрацювання окремих тем програми або їх частин, які не викладаються на лекціях – 33 год.

6.1. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	10 заповідей екотуриста.	1
2	Документ Акапулько (рекомендації Всесвітньої наради по туризму в Акапулько, 1982 рік).	2
3	Хартія туризму і Кодекс туриста – за Резолюцією шостої Генеральної асамблеї ВТО (Софія) 26 вересня 1985 року.	2
4	Гаазька декларація по туризму (прийнята на Міжпарламентській конференції по туризму в Гаазі 1989 року).	2
5	Балійська декларація по туризму (прийнята на Другому міжнародному форумі “Парламенти і місцеві органи влади – відповідальні за розробку туристичної політики”, Індонезія, 1996 рік).	2
6	Монреальська декларація “До гуманного і соціального бачення туризму” (прийнята Генеральною асамблеєю Міжнародного бюро соціального туризму 12 вересня 1996 року).	2
7	Манільська декларація по соціальному впливу туризму (прийнята 22 травня 1997 року в м. Маніла (Філіппіни) на Всесвітній нараді керівників сфери туризму).	2
8	Принципи і статті Глобального етичного кодексу туризму (прийняті в Сантьяго (Чілі) 1 жовтня 1999 року).	2
9	Поняття соціального туризму.	2
10	Поняття етики і етикету, етика спілкування і взаємин з рекреантом.	2
11	Організація культурного дозвілля рекреантів в агросадибі.	2
12	Організація безпечного відпочинку рекреантів в агросадибі.	2
13	Обладнання житлових та допоміжних приміщень агросадиби.	2
14	Сільський зелений туризм як інноваційна форма малого приватного підприємництва на селі.	2
15	Правові основи підприємницької діяльності господарів агроосель.	2
16	Менеджмент та маркетинг в діяльності господаря агрооселі.	2
17	Персонал, права та обов'язки, безпека туристів. Надання додаткових послуг у гостинних садибах.	2

7. Методи навчання

Вивчення дисципліни досягається інформаційним, ілюстративним та проблемним методами навчання.

Лекції супроводжуються демонстрацією схем, таблиць з мультимедійним супроводом. На практичних заняттях розглядаються та розв'язуються задачі, наближені до реальних ситуацій:

- використовується роздатковий матеріал (наочність) для формування у студентів системного мислення, розвитку пам'яті;
- проводиться дискусійне обговорення проблемних питань;
- задаються провокаційні питання.

Навчання супроводжується опрацюванням нормативної, навчальної літератури, а також періодичних видань.

При викладанні навчальної дисципліни для активізації навчального процесу передбачено застосування сучасних навчальних технологій, таких, як: проблемні лекції, робота в малих групах, семінари-дискусії, кейс-метод, метод мозкового штурму, метод вільних асоціацій, метод обговорення тематичних зображень, метод "переваги та недоліки", метод "Робота в мережі", ділові ігри, екскурсійні заняття.

Проблемні лекції спрямовані на розвиток логічного мислення студентів. Коло питань теми лекції обмежується двома-трьома ключовими моментами, увага студентів концентрується на матеріалі, який не знайшов відображення в підручниках, використовується досвід закордонних навчальних закладів з роздаванням студентам під час лекції друкованого матеріалу та виділенням головних висновків з питань, що розглядаються. У процесі викладання лекційного матеріалу студентам пропонуються питання для самостійного розмірковування. При цьому лектор задає питання, які спонукають студента шукати розв'язання проблемної ситуації. Така система примушує студентів сконцентруватися і почати активно мислити в пошуках правильної відповіді.

Міні-лекції передбачають викладення навчального матеріалу за короткий проміжок часу і характеризуються значною ємністю, складністю логічних побудов, образів, доказів та узагальнень. Міні-лекції проводяться, як правило, як частина заняття-дослідження. На початку проведення міні-лекції за вказаними темами лектор акцентує увагу студентів на необхідності представити викладений лекційний матеріал у так званому структурно-логічному вигляді. На розгляд виносяться питання, які зафіксовані у плані лекцій, але викладаються вони стисло.

Робота в малих групах дає змогу структурувати лекційні або практично-семінарські заняття за формою і змістом, створює можливість для участі кожного студента в роботі за темою заняття, забезпечує формування особистісних якостей та досвіду соціального спілкування.

Після висвітлення проблеми (при використанні проблемних лекцій) **стислого викладання матеріалу** (при використанні міні-лекцій) студентам пропонується об'єднуватися у групи по 5 – 6 осіб і презентувати наприкінці заняття своє бачення та сприйняття матеріалу.

Презентації – виступи перед аудиторією, що використовуються для представлення певних досягнень, результатів роботи групи, звіту про виконання індивідуальних завдань. Однією з позитивних рис презентації та її переваг за умови використання в навчальному процесі є обмін досвідом, який здобули студенти під час роботи в певній малій групі.

Семінари-дискусії передбачають обмін думками та поглядами учасників щодо даної теми, а також розвивають мислення, допомагають формувати погляди і переконання, виробляють вміння формулювати думки і висловлювати їх, вчать оцінювати пропозиції інших людей, критично підходити до власних поглядів.

Ділові та рольові ігри – форма активізації студентів, внаслідок якої вони задіяні в процесі інсценізації певної виробничої ситуації в ролі безпосередніх учасників подій.

Обговорення тематичних зображень дає змогу візуально сприймати інформацію, сприяє розвитку асоціативного мислення та кращому засвоєнню матеріалу.

Метод вільних асоціацій – форма активізації навчання, що передбачає при розгляді питання виділення проблем, розробку комплексу заходів для їх вирішення.

Метод мозкового штурму спрямований на формування здатності студентів до генерування нових нестандартних ідей.

Метод переваг та недоліків сприяє розвитку здібностей до аналізування та критичного мислення.

Метод порівняння формує здібності до співставлення інформації.

Метод обговорення на місці передбачає висловлювання своїх думок з сформульованого проблемного питання без підготовки.

Метод роботи в мережі спрямований на формування вміння працювати в команді та виділяти основні положення дискусії. Передбачається, що всі студенти діляться на групи та обирається один координатор, який підходить до кожної групи, проводить моніторинг їх роботи та виділяє найбільш вагомі положення дискусії.

Кейс-метод – метод аналізу конкретних ситуацій, який дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності спеціалістів і передбачає розгляд виробничих, управлінських та інших ситуацій, складних конфліктних випадків, проблемних ситуацій, інцидентів у процесі вивчення навчального матеріалу.

8. Методи контролю

Для визначення рівня засвоєння студентами навчального матеріалу використовуються оцінювання знань за наступними видами робіт:

Контроль роботи студентів проводиться за такими видами робіт:

- поточне тестування та опитування;
- усне опитування;
- підсумкове тестування з кожного змістовного модуля;
- перевірка виконаних практичних завдань;
- підготовка та презентація реферату, міні лекції;
- підготовка до видання наукових статей, тез для участі в конференціях.

Індивідуальна робота є обов'язковим елементом модуля і виконується обов'язково в часових рамках вивчення певного модуля.

Усі форми контролю включені до 100-бальної шкали оцінювання.

1. Оцінювання результатів поточної роботи (завдань, що виконуються на практичних заняттях та консультаціях, розрахунково-графічна робота, результати самостійної роботи студентів) проводиться за наступними критеріями (у % від кількості балів, виділених на завдання із заокругленням до цілого числа):

0% – завдання не виконано;

40% – завдання виконано частково та містить суттєві помилки методичного або розрахункового характеру;

60% – завдання виконано повністю, але містить суттєві помилки у розрахунках або в методиці;

80% – завдання виконано повністю і вчасно, проте містить окремі несуттєві недоліки (розмірності, висновки, оформлення тощо);

100% – завдання виконано правильно, вчасно і без зауважень.

2. Ситуаційні вправи, конкретні ситуації та інші завдання творчого характеру (у % від кількості балів):

0% – завдання не виконано;

40% – завдання виконано частково, висновки не аргументовані і не конкретні, звіт підготовлено недбало;

60% – завдання виконано повністю, висновки містять окремі недоліки, судження студента не достатньо аргументовані, звіт підготовлено з незначним відхиленням від вимог;

80% – завдання виконано повністю і вчасно, проте містить окремі несуттєві недоліки не системного характеру;

100% – завдання виконано правильно, вчасно і без зауважень.

9. Розподіл балів, які отримують студенти

2-й курс, 4-й семестр

Поточне тестування та самостійна робота															Підсум- ковий конт- роль	Сума
Змістовий модуль 1							Змістовий модуль 2									
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12	T13	T14	T15		
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою	
	для заліку	
90–100	Национальний університет водного господарства та природокористування зараховано	
82–89		
74–81		
64–73		
60–63		
35–59	не зараховано з можливістю повторного складання	
0–34	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

10. Методичне забезпечення

Методичне забезпечення навчальної дисципліни «Зелений теризм»включає:

1. Опорний конспект лекцій (*у електронному і паперовому носіїві*) по всіх темах курсу, у тому числі і для самостійного вивчення.
2. Впровадження сільського зеленого туризму в навчальний процес. Методичний посібник / Куліковський Б.Б. - К. Геопринт, 2008. - 60 с.
3. Сільський зелений туризм. Методичні рекомендації. / під ред. Коберніченко Т.О. // Науково-методичний центр аграрної освіти. – К., Аграрна освіта. – 2005. - 76 с.

11. Рекомендована література

Базова

1. Горішевський П.А., Васильєв В.П., Зінько Ю.В. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності – Івано-Франківськ, 2003.-145с.
2. Дмитрук О.Ю. Екологічний туризм: сучасні концепції менеджменту і маркетингу. Навчальний посібник. - К.: Альтерпрес, 2004. - 192 с.
3. Кравець Н.М. Сільський зелений туризм від «А» до «Я». Посібник /Н.М.Кравець, О.М.Кравець, А.Л.Шипко / Харків, 2014. – 54 с.
4. Куліковський Б.Б. Впровадження сільського зеленого туризму в навчальний процес/Куліковський Б.Б. - К. Геопринт, 2008. - 60 с.
5. Маєвський Януш. Агротуризм. Порадник для сільського господаря – Львів, 2005. – 80с.
6. Рутинський М.Й., Зінько Ю.В. Сільський туризм. Навчальний посібник. -К., 2006 – 272с.
7. Храбовченко В.В. Экологический туризм. Учеб.-метод. пособие – М.: Финансы и статистика, 2003. – 208с.
8. Шершун М.Х. Організація сільського туризму в агросадибах: навч. посіб./ М.Х. Шершун, С.І. Веремеєнко, Т.М. Микитин, Б.М. Берташ, С.В. Щесюк. – Рівне: Волинські обереги, 2016. – 236 с.

Допоміжна

1. Закон України «Про туризм» в редакції від 18 листопада 2003 р. № 1281–IV.
2. Андрушак В. І., Приказка В. М., Слюсаренко А. О. Сільський зелений туризм на Буковині // Туризм у ХХІ столітті: глобальні тенденції і регіональні особливості: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. - К.: Знання України, 2002. - С 472-476.
3. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування /О.О. Бейдик. – К.: Видавничо-поліграф. центр “Київський університет”. – 2001. – 395 с.

4. Гетьман В. І. Екотуризм чи екологічний туризм: теорія і реальність // Рідна природа. - 2002. - № 3. - С 24-29.
5. Грипів Л., Мацола В. Розвиток рекреаційного підприємництва в Українських Карпатах // Проблеми регіональної політики: 36. наук. пр. / Ін-т регіональних досліджень. - Л., 1995. - С. 109-118.
6. Дідух Я.П., Ярмоленко В.М., Крижанівська О.Т. та ін. Екологічна стежка.-К., 2000
7. Євдокименко В. К. Регіональна політика розвитку туризму (Методологія формування, механізм реалізації). - Чернівці: Прут, 1996. - 288 с.
8. Зіемеле Астана. Аналіз сучасного стану та перспективи розвитку сільського зеленого туризму в Україні// Туризм сільський зелений. - 2004. - № 1. - С 8-13.
9. Зінько М., Кінаш Г., Дідик Я. та ін. Ще раз про сільський туризм, агротуризм, екотуризм і зелений туризм // Туризм сільський зелений (спецвипуск) - 2002. - №2. - С 2-7.
10. Зінько Ю.В. Організаційно-господарські аспекти розвитку сільського туризму в Карпатському регіоні // Аграрний екологічний туризм в країнах Центральної та Східної Європи: Матеріали І міжнар. наук.-практ. семінару (м. Стрий, 2004 р.). - Стрий, 2004. - С 38-43.
11. Зінько Ю. В. Шанси і загрози розвитку сільського туризму в Україні // Матеріали конференції "Відпочинок у сільській місцевості в Україні в ХХІ столітті: проблеми та перспективи". - Переяслав-Хмельницький, 2000. - С 34-36.
12. Кифяк В. Ф. Організація туристичної діяльності в Україні: Навч. посіб. - Чернівці: Зелена Буковина, 2003. - 312 с.
13. Косенко В. М. Трансформація організаційної структури функціонування сільського зеленого туризму // Матеріали конференції "Відпочинок в сільській місцевості в Україні в ХХІ столітті: проблеми та перспективи". - Переяслав-Хмельницький, 2000. - С 30-32.
14. Котлінський В. Роль агротуризму як фактора суспільно-економічного розвитку сільських районів Польщі // Економіка: проблеми теорії та практики: 36. наук, праць. - Дніпропетровськ: ДНУ, 2002. - Вип. 146. - С 23-29.
15. Кравців В. С, Євдокименко В. К., Габрель М. М. та ін. Рекреаційна політика у Карпатському регіоні: принципи формування, шляхи реалізації. - Чернівці: Прут, 1995. - 72 с
16. Кушнирук Ю. С. Особенности использования рекреационных ресурсов Северо-Западного социально-экономического района Украины / Ю.С. Кушнирук // Materiály XI mezinárodní vědecko - praktická konference «Moderní vymoženosti vědy – 2015». – 27 ledna -

17. Лаврук М. М. Перспективи і проблеми розвитку сільського туризму в етнографічному районі (на прикладі Гуцульщини) // Матеріали конференції "Відпочинок у сільській місцевості в Україні в ХХІ столітті: проблеми та перспективи". - Переяслав-Хмельницький, 2000. - С 40-43.
18. Мацола В.І. Рекреаційно-туристичний комплекс України. – Львів, 1997.
19. Основи маркетингу сільського туризму // Туризм сільський зелений (спецвипуск) - 2002. - № 2. С 23-30.
20. Петранівський В.Л., Рутинський М.Й. Туристичне краєзнавство : навч. посіб. / за ред. Ф.Д. Заставного. - К. : Знання, 2006.
21. Правове регулювання туристичної діяльності в Україні: Збірник нормативно-правових актів / Під заг. ред. проф. В. К. Федорченка / Київ, ун-т туризму, економіки і права. - К.: Юрінком Інтер, 2002. - 640 с.
22. Село – мов писанка. Путівник із зеленого туризму / За ред. В. Васильєва. - К., 2001. - 64 с.
23. Сільський зелений туризм в Карпатах: Каталог-довідник / П. Горішевський, М. Котляр, Ю. Зінько та ін. - Л.: Карпатська асоціація сільського зеленого туризму, 2000.
24. Тоет М. Правове регулювання та стандарти сільського туризму. Досвід окремих країн, проблеми законодавства України // Відпочинок в українському селі. Порадник організатору відпочинку та власнику садиби. - 2003. - Вип. 5. Туризм сільський зелений. - № 1. - С 9-15.
25. Шеніна А. Організаційне та законодавче забезпечення розвитку сільського туризму в Україні // Аграрний екологічний туризм в країнах Центральної та Східної Європи: Матеріали І міжнар. наук.-практ. семінару (м. Стрий, 2004 р.). - Стрий, 2004. - С 34-37.

12. Інформаційні ресурси

1. Законодавство України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rada.kiev.ua/>
2. Державний комітет статистики України / [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Національна бібліотека ім. В.І.Вернадського / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/>
4. Обласна наукова бібліотека (м. Рівне, майдан Короленка, 6) / [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.libg.rv.ua/>
5. Рівненська централізована бібліотечна система (м. Рівне, вул. Київська, 44) / [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

Національний університет
водного господарства
та природокористування

<http://cbs.rv.ua/>

Національний університет
водного господарства
та природокористування